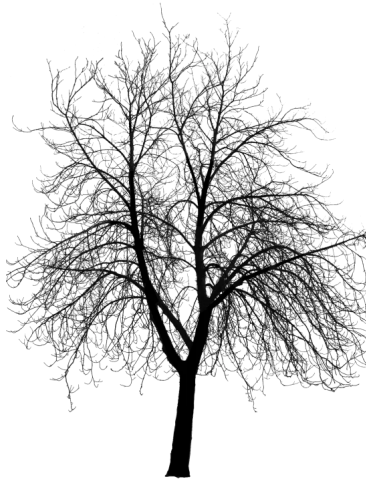

Franklinia alatamaha

Højde	3 – 6 m
Bredde	3-5m
Trækron	irregularly oval
Bark og grene	twigs green to brown, bark dark-brown with light grooves
Blad	obovate to elongated, 10-15 cm, glossy dark green
Efterårsfarve	gul, orange, rød
Blomster	single or in pairs, 7-8 cm tall, white with orange-yellow stamen center, August-October
Frugter	round capsules, brown
Torne	ingen
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	moist but well-drained soil
Krav til vækststedet	Tåler ikke hærkning
vinterhårdhed	6a (-23,3 til -20,6 °C)
Vindbestandighed	Moderate, prevent cold, dry wind
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6)
Faunatræ	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6), værdifuldt træ til sommerfugle
Anvendelse	lille have
Oprindelse	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 1997
Synonymer	Gordonia alatamaha

Franklinia alatamaha er et løst forgrenet, lille, ofte flerstammet træ, der er 3-6 m højt. I en ung alder vokser træet smalt opad, men efter nogle år bliver kronen bredere. Meget gamle træer udvikler en rund krone, men det er sjældent i Europa. Træet har en åben struktur. Kvistene er grønne til brune, og den gamle bark er mørkebrun med overfladiske, lysebrune riller på langs. De skinnende mørkegrønne blade bliver intenst orange til dybrøde i flere uger om efteråret. Blomsterne sidder i bladaksene og i kvistspidserne og står alene eller i par. De er skålformede og ligner lidt enkeltblomstrede kameliaer eller stewartiaer. De er hvide med et karakteristisk orange-gult hjerte af støvdragere. Blomstringen starter i sensommeren og det tidlige efterår. Franklinia er en varmekrævende plante, og en varm, solrig sommer er nødvendig for en god blomstring. Navnet Franklinia hædrer den amerikanske statsmand og videnskabsmand Benjamin Franklin. Artsnavnet alatamaha er en henvisning til Altamaha-floden i Georgia, hvor træet første gang blev fundet omkring 1765. Træet blev dyrket mellem 1770 og 1778, og Franklinia alatamaha blev sidst fundet i naturen i 1790. Det antages generelt, at F. alatamaha er uddød i naturen. Træet kan lide fugtig, men veldrænet, humusrig jord. Foretrækker at vokse i sur til neutral jord på et varmt, solrigt sted. Undgår kalkholdig jord.

